

Sygn. akt I C 174/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Marzena Stańczak

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2023 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Z. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o odszkodowanie w kwocie 6084,21 zł

I zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. Z. (1) kwotę 5684,21 zł (pięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 sierpnia 2021 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. Z. (1) kwotę 2966,76 zł (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, w tym 1817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV nakazuje Skarbowi Państwa wpłacić powodowi M. Z. (1) kwotę 250,24 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem zwrotu części zaliczki zaksięgowanej pod pozycją: U11- (...) KU (...);

V nakazuje Skarbowi Państwa wpłacić pozwanemu Towarzystwu (...) S.A. w W. kwotę 250,24 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem zwrotu części zaliczki zaksięgowanej pod pozycją: U11- (...) KU (...);

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 174/22

UZASADNIENIE

Powód M. Z. (1) wniósł w dniu 8 kwietnia 2022 r. (data stempla operatora pocztowego) do Sądu Rejonowego w Ciechanowie pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 6084,21 zł z tym, że kwoty 5684,21 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 400,00 zł tytułem zwrotu kosztów ekspertyzy technicznej z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 sierpnia 2021 r. do dnia zapłaty. Wnosił ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa. Wnosił ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od powoda M. Z. (1) zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 czerwca 2021 r. doszło do zdarzenia drogowego, w której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki B. nr rej. (...), stanowiący własność M. Z. (1). Samochód sprawcy kolizji objęty był w dacie zdarzenia drogowego ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez Towarzystwo (...) S.A. w W. (bezsporne).

Na podstawie decyzji z dnia 29 czerwca 2021 r. została przyznana oraz wypłacona M. Z. (1) przez zakład ubezpieczeń sprawcy szkody Towarzystwo (...) S.A. w W. tytułem odszkodowania kwota 3042,11 zł (bezsporne).

Właścicielem pojazdu marki B. nr rej. (...) jest M. Z. (1). Użytkownikiem pojazdu jest jego syn P. Z., który zgłosił szkodę zakładowi ubezpieczeń i zajmował się postępowaniem likwidacyjnym. Wcześniej samochód nie był uszkodzony. W wyniku zdarzenia z dnia 6 czerwca 2021 r. uszkodzeniu uległy zderzak i kłapa bagażnika. Po zdarzeniu z dnia 6 czerwca 2021 r. samochód nie został naprawiony (zeznania powoda M. Z. (1) k. 195 - 196).

M. Z. (1) zwrócił się do rzeczoznawcy M. M. o wykonanie ekspertyzy technicznej celem wyceny kosztów naprawy samochodu osobowego marki B. nr rej. (...). W ekspertyzie koszt naprawy pojazdu ustalono na kwotę 8726,32 zł, w tym podatek VAT. M. Z. (1) zapłacił wynagrodzenie za wykonanie tej ekspertyzy w wysokości 400,00 zł. Wycena kosztów naprawy pojazdu dotyczyła szkody z dnia 15 czerwca 2021 r. (ekspertyza k. 21-28, faktura k. 29).

W dniu 20 lipca 2021 r. M. Z. (1) wezwał Towarzystwo (...) S.A. w W. do zapłaty w terminie 14 dni kwoty 5684,21 zł tytułem uzupełnienia odszkodowania wypłaconego w związku ze szkodą w pojeździe marki B. nr rej. (...) oraz kwoty 400,00 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy. Towarzystwo (...) S.A. w W. pismem z dnia 11 sierpnia 2021 r. odmówiło podwyższenia odszkodowania za wskazaną szkodę (wezwanie k. 17 - 18, decyzja odmowna k. 20).

Wysokość kosztów naprawy w pojeździe marki B. nr rej. (...) dla stawki za jedną roboczogodzinę w wysokości 100,00 zł netto oraz dla pokrywy bagażnika z logo producenta i zderzaka tylnego klasy jakości (...) bez rabatów na części zamienne i materiały lakiernicze wynosi 8842,14 zł brutto. Naprawa uszkodzeń zaistniałych w wyniku zdarzenia z dnia 6 czerwca 2021 r. przy użyciu dostępnych nowych części zamiennych nie będzie miała wpływu na jego wartość rynkową w odniesieniu do stanu sprzed szkody (opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej oraz wyceny kosztów i jakości napraw pojazdów mechanicznych mgr P. S. k. 214 - 249).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności akt szkody (k. 84 - 194), zeznań powoda M. Z. (1) (k. 195 - 196), faktury (k. 29), ekspertyzy (k. 21 - 28), jak również opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej oraz wyceny kosztów i jakości napraw pojazdów mechanicznych mgr P. S. (k. 214 - 249). Okoliczności związane z zakresem uszkodzeń w pojeździe M. Z. (1) związanych ze zdarzeniem drogowym z dnia 6 czerwca 2021 r., odpowiedzialność Towarzystwa (...) S.A. w W. za szkody powstałe w jego pojeździe, a będące wynikiem kolizji z dnia 6 czerwca 2021 r. oraz wysokość uznanej i wypłaconej kwoty odszkodowania nie były sporne. Wynikają wprost z akt szkody i niespornych twierdzeń stron.

Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń samochodu osobowego marki B. nr rej. (...), stanowiącego własność M. Z. (1), będących skutkiem zdarzenia drogowego z dnia 6 czerwca 2021 r., Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej oraz wyceny kosztów i jakości napraw pojazdów mechanicznych mgr P. S.. Biegły wyczerpująco wyjaśnił wnioski opinii, przy uwzględnieniu cen dostępnych części oryginalnych z logo producenta, ceny części zamiennej dostępnej poza siecią producenta pojazdu oraz kosztów prac mechanika i lakiernika na rynku lokalnym. W ocenie Sądu, opinia ta jest logiczna, spójna i opracowana w sposób fachowy. W związku z tym, Sąd przyjął ustalenia dokonane w tej opinii za własne.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda M. Z. (1) zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Powód M. Z. (1) dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkada objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda z tytułu uszkodzenia jego pojazdu, należało określić - według ogólnych zasad prawa cywilnego - do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiła kolizja. W niniejszej sprawie, z uwagi na fakt, że odpowiedzialność kierowcy samochodu osobowego marki S. nr rej. (...) nie była kwestionowana, należało rozstrzygnąć jedynie zakres odpowiedzialności pozwanego, w ramach jego odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W ramach postępowania prowadzonego przez pozwaną zakład ubezpieczeń w zakresie likwidacji szkody, ustalił on, że ogólna wartość odszkodowania wynieść powinna 3042,11 zł brutto. Taką też kwotę wypłacono poszkodowanemu M. Z. (1).

Poszkodowany M. Z. (1) nie zgadzał się z ustaloną w ten sposób wysokością odszkodowania. Wnosił, aby skalkulowanie odszkodowania nastąpiło poprzez ustalenie wartości kosztów naprawy samochodu, tak aby przywrócić jego stan sprzed zdarzenia drogowego z dnia 6 czerwca 2021 r.

Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia - w znaczeniu prawnym - stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło (por. Kodeks Cywilny Tom I „Komentarz do artykułów 1 – 534” pod redakcją prof. E. Gniewka C.H. BECK Warszawa 2004, str. 838). Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, trzeba opowiedzieć się za takim sposobem ustalenia odszkodowania, które zapewni poszkodowanemu uzyskanie świadczenia umożliwiającego przywrócenie uszkodzonego samochodu do stanu sprzed wypadku. Dopiero wówczas dojdzie do pełnego odwrócenia skutków kolizji, za którą odpowiada ubezpieczyciel w ramach swej odpowiedzialności gwarancyjnej.

Skoro szkoda w tym wypadku polegała na uszkodzeniach samochodu, awarii pewnych elementów, to siłą rzeczy naprawienie szkody musi doprowadzić do usunięcia tych uszkodzeń i naprawienia lub wymiany zepsutych elementów i urządzeń. Biegły powołany w niniejszej sprawie dokonał wyliczenia wartości szkody na kwotę 8842,14 zł, przy czym w kwocie tej mieści się też wartość podatku VAT 23%. Powyższe odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, powinno bowiem obejmować również kwotę podatku od towarów i usług (VAT), albowiem poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego.

Jednocześnie podkreślić należy, iż Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie III CZP 80/11, wskazał, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego,

odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli natomiast ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi. Sąd Najwyższy opowiedział się więc - co należy w pełni zaakceptować - że ubezpieczyciel musi uwzględnić koszty nowych części, montowanych w sytuacji napraw samochodu, który uległ zniszczeniu wskutek wypadku lub kolizji. Zaprezentowane stanowisko, które podzielane jest przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, pozwala w pełni zaakceptować opinię biegłego mgr P. S. i według jego wyliczeń przyjąć koszt naprawy samochodu z uwzględnieniem, że decydujące znaczenie dla ustalenia kosztów naprawy samochodu ma ustalenie, że naprawa samochodu ma polegać na przywróceniu go do stanu sprzed zdarzenia drogowego w dniu 6 czerwca 2021 r. Okoliczność ta, jak wskazano powyżej, uzasadnia zastosowanie podczas naprawy części oryginalnych z logo producenta pojazdu oraz wskazanej w opinii części zamiennej dostępnej poza siecią producenta pojazdu, którego zastosowanie nie było sporne pomiędzy stronami.

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia przy wysokości należnego odszkodowania rabatów, które w procesie likwidacji szkody zastosował pozwany zakład ubezpieczeń. Poszkodowani nie mają obowiązku poszukiwania najtańszego warsztatu, czy to jeśli chodzi o stawki za robociznogodzinę, czy to ceny części zamiennych, celem minimalizacji szkody. Odszkodowanie nie należy się bowiem wyłącznie w kwocie, za którą można najtaniej naprawić pojazd, lecz w kwocie celowej i ekonomicznie uzasadnionej, a zatem co do zasady w kwocie rynkowej. Ewentualny rabat jest indywidualnym upustem w cenie, zatem ze swej istoty nie może wyznaczać rynkowej wartości/ceny danego dobra. Dodatkowo wykorzystanie w praktyce tych rabatów przez poszkodowanego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wymagałoby konieczności przeprowadzenia naprawy w pewnej „współpracy” z zakładem ubezpieczeń, przynajmniej na etapie zamawiania części i materiałów lakierniczych, co niewątpliwie mogłoby być kłopotliwe. Zwrócić należy również uwagę na treść zawartej w decyzji o przyznaniu odszkodowania informacji o możliwości uzyskania rabatów na części zamienne. Informacja ta ogranicza się do wskazania, że kosztorys został sporządzony z uwzględnieniem rabatów na części i materiały lakiernicze, a w celu nabycia tych części lub materiałów w cenach wskazanych w kosztorysie towarzystwo prosi o kontakt. Dodatkowo w informacji zastrzeżono prawo do weryfikacji cen do cen wskazanych w kosztorysie. W ocenie Sądu tego rodzaju uboga informacja nie pozwala na postawienie poszkodowanemu zarzutu przyczynienia się przez niego do zwiększenia rozmiaru szkody przez to, że zdecydował się nabyć części zamienne bez pośrednictwa pozwanego towarzystwa ubezpieczeń. Pamiętać należy, że po stronie poszkodowanego występują zazwyczaj konsumenci, a zatem powinność udzielenia im wyczerpujących informacji dotyczących ich sytuacji prawnej jest tym większa, że spoczywa ona na podmiocie profesjonalnym, jakim jest towarzystwo ubezpieczeń. Uwzględniając treść dokumentów, brak podstaw do uznania, że występowała po stronie poszkodowanego świadomość, iż w przypadku nie skorzystania z propozycji pozwanej jego zachowanie będzie mogło być rozpatrywane w kategoriach przyczynienia się. Nadto w porozumieniach przedstawionych przez pozwanego w celu wykazania możliwości nabycia części z rabatem wskazano, że rabaty naliczane są od ceny detalicznej obowiązującej w danym punkcie sprzedaży. Nie wiadomo zaś jakimi cenami posługuje się dany punkt sprzedaży, z którym pozwany ma zawarte porozumienie, bowiem pozwany nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu w tym zakresie. Równie dobrze ceny części uzyskanych za pośrednictwem pozwanego po rabatach mogłyby być nie niższe od cen uwzględnionych w kosztorysie biegłego sądowego, jeżeli ceny detaliczne stosowane w przywołanych w porozumieniach punktach sprzedaży byłyby wysokie.

Tym samym wysokość odszkodowania należnego z tytułu szkody w pojeździe marki B. nr rej. (...) powinna wynieść kwotę 8842,14 zł. Wysokość odszkodowania należy pomniejszyć o wartość już wypłaconego przez zakład ubezpieczeń tj. o kwotę 3042,11 zł. Dodatkowa odpowiedzialność pozwanego za szkodę, jaką poniósł M. Z. (1), w wyniku kolizji z dnia 6 czerwca 2021 r., powinna więc wynieść 5800,03 zł z tytułu uzupełnienia kosztów naprawy uszkodzeń samochodu marki B..

Sąd zasądził od pozwanego zakładu ubezpieczeń na rzecz powoda M. Z. (1) kwotę 5684,21 zł tytułem należności głównej w zakresie wysokości należnego odszkodowania. Wskazać należy, że różnica pomiędzy wysokością wyliczonego przez biegłego sądowego odszkodowania a wysokością wypłaconego poszkodowanemu dotychczas odszkodowania jest wyższa niż wartość przedmiotu sporu wskazana przez powoda, który z tego tytułu dochodzi

kwoty 5684,21 zł biorąc za podstawę swojego roszczenia wysokość kosztów naprawy pojazdu ustaloną w ekspertyzie wykonanej na jego zlecenie przed wytoczeniem powództwa. Nie może to jednak prowadzić do uwzględnienia powództwa w wyższej kwocie tj. co do kwoty 5800,03 zł z uwagi na treść art. 321 § 1 kpc, zgodnie z którym, sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 5684,21 zł tytułem odszkodowania, Sąd zasądził od dnia 4 sierpnia 2021 r. tj. od następnego dnia po upływie terminu płatności wynikającego z odwołania od decyzji przyznającej odszkodowanie w zaniżonej wysokości, w którym powód wezwał ubezpieczyciela do dopłaty odszkodowania oraz zapłaty kosztów ekspertyzy. Do odwołania została dołączona prywatna ekspertyza wykonana na zlecenie powoda. Zakład ubezpieczeń dysponował zatem wiedzą o roszczeniach powoda w tym zakresie. Tym samym Sąd uznał, że roszczenie powoda było wymagalne z dniem 4 sierpnia 2021 r., a w konsekwencji, że odsetki ustawowe za opóźnienie powinny być liczone od tej daty.

Z tych względów Sąd częściowo oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 30 czerwca 2021 r. do dnia 3 sierpnia 2021 r.

Sąd miał na uwadze, że zgodnie z art. 14 ust. 1 cyt. ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie zaś do ust. 2 cyt. artykułu w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania. Sąd uznał, że, wyjaśnienie okoliczności mogło nastąpić w 14-dniowym terminie od dnia wezwania zakładu ubezpieczeń do uzupełnienia wypłaconego odszkodowania.

Jednocześnie Sąd oddalił powództwo co do kwoty 400,00 zł.

Jak wskazano powyżej, kwota 400,00 zł stanowi należność zapłaconą przez powoda na rzecz (...) P. B. Rzeczoznawstwa i Likwidacji S. Komunikacyjnych w M. z tytułu wykonania ekspertyzy technicznej, której celem była wycena kosztów naprawy samochodu osobowego marki B. nr rej. (...). Podkreślić należy, że roszczenie w tym zakresie ma - w ocenie Sądu - charakter pomocniczy, uzupełniający, akcesoryjny, związany z roszczeniem głównym. Żądanie zapłaty tylko tych kosztów wiąże się ściśle z żądaniem zapłaty odszkodowania.

Zgodnie z powszechnie przyjętym stanowiskiem judykatury i opinią doktryny, odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów winno obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04. W niniejszej sprawie powód M. Z. (2) wystąpił o ekspertyzę, mając na uwadze zaniżenie wysokości odszkodowania przez pozwany zakład ubezpieczeń. W ocenie Sądu, powództwo o zasądzenie zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy nie zasługuje jednak na uwzględnienie, bowiem jak wynika z ekspertyzy – dotyczy ona szkody z dnia 15 czerwca 2021 r.

W pkt III wyroku, Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu stosownie do art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu, stosunkowo je rozdzielając. Sąd obciążył więc pozwany zakład ubezpieczeń kosztami procesu w całości, mając na uwadze, że

powództwo zostało oddalone jedynie w części odsetek ustawowych za opóźnienie oraz żądania zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy.

Sąd zasądził zatem od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. Z. (1) kwotę 2966,76 zł. Na kwotę tę złożyły się: 400,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 1817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 749,76 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego sądowego orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 4 maja 2023 r.

Kolejno w pkt IV i V wyroku Sąd nakazał odpowiednio powodowi i pozwanemu zwrot niewykorzystanych części zaliczek (art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).